

Oljevigningsmässan 2025

Vi behöver alla Andens smörjelse för att fungera som kristna. Jesus själv är Kristus, Messias, alltså den Smorde. Han smörjs för att frambära ett glädjebud till de fattiga, de ödmjuka, de små och anspråkslösa som alltid är kärntruppen i Kristi mystiska kropp. Och vi alla är kallade att växa in i denna heliga skara. Vi behöver alla Andens smörjelse för att få del av Guds helande kärlek som renar oss från syndens sår och sorgsenhet. Vi behöver ”glädjeolja i stället för sorg” som profeten Jesaja säger (61). Det är denna glädjens olja som hjälper oss att leva oss in i evangeliet, glädjens budskap, så att vi på ett helt naturligt och självklart sätt kan vittna om det inför en ofta dyster och uppgiven värld. Genom dopet är vi alla delaktiga av detta uppdrag. Genom Andens gåvor och smörjelse är vi väl utrustade för vår tjänst. Vi är smorda med heligt krisma och har gjorts ”till ett kungadöme, till präster åt vår Gud och Fader”. Vi kan alla förvandlas av denna Andens smörjelse, så att evangeliets glädje och helighetens kraft kan bli en synlig verklighet i våra liv och förmedla hopp till dem som fastnat i hopplöshet och ge mening och sanning till alla vilsna och olyckliga.

I dagens liturgi är det speciellt de vigda ämbetsbärarna som står i centrum. Vi som får förvalta sakramenten. Vi som får dela Kristi prästerliga uppdrag till fullo. Det är alltid en speciell glädje för mig att få se så många av er här, kära medbröder, när vi får fira denna högtidliga liturgi och får viga de heliga oljorna. Med stor tacksamhet ser jag på er alla som bär upp vårt stift genom er helhjärtade tjänst i Jesu efterföljd. Det är inte alltid så att stå till Jesu – och hela gudsfolkets – tjänst. Men det är alltid en nåd och genom Andens glädjeolja får det blir er själva och alla som ni tjänar till glädje. Det är inte alltid en kännbar, emotionell glädje utan snarare den hjärtats djupa glädje som bär oss också när det blåser snålt och allt kan kännas jobbigt, i församlingen, i stiftet, ja, i hela vår förvirrade värld. Det är min önskan och min bön att ni alltid skall bäras av denna Andens glädje i vått och torrt, i ur och skur, i med- och motgång.

Jesus själv inbjuder er till allt detta. Han ger er inte bara del i sitt eget prästerliga uppdrag utan drar er också in i den djupa och förtroliga föreningen med hans heliga hjärta. Som präster och diakoner är ni smorda med Andens smörjelse som får er att leva hela ert liv i förening med Jesus. Han vill använda er för sitt rike, just genom att dra er in i en alltmer djupgående förening med honom själv. *Alter Christus*, en andra Kristus, brukar man kalla prästen. Det är bara utifrån denna oupplösliga Jesus-förening som ni kan finna den djupa glädje som kan bära er genom livet. Det är den som skall hjälpa er att styrka de troende, så att de i sin tur kan sprida det glada budskapet.

Just nu får vi glädja oss i vårt stift över att det finns flera yngre män som känner sig kallade att bli präster. Säkert beror det också på ert vittnesbörd, på er trovärdiga och hängivna tjänst. Unga människor har ofta ett slags sjätte sinne för det som är äkta. En präst som lever av sin kallelse och finner sin djupaste glädje i att få tillhöra Jesus kan alltid förmedla mer än han själv förstår. Därför vill jag tacka er alla för att ni ställt ert liv till förfogande för Jesus och hans kyrka i detta land, som verkligen behöver ert vittnesbörd.

Just nu finns det ganska många utomstående som söker sig till vår katolska kyrka i Sverige. Vi kan aldrig tacka Gud nog för detta. Samtidigt måste vi se till att vi kan ge dem den undervisning i tron och den andliga vägledning som de så innerligt väl behöver. En hel del har mött vår katolska tro på nätet, men de behöver också få en grundlig katekes och se vad det är att leva i en församling där det är Gud som samlar ihop människor från alla delar av samhället och från hela vår värld.

Den prästerliga vardagen kan se mycket olika ut. I större församlingar kan det vara full fart mest hela tiden, medan det i mindre församlingar kan vara ganska händelselöst. Som präster är vi alla burna av den dagliga mässan och timmarnas liturgi. Bönen får styrka oss i vår förening med Jesus. Samtidigt får vi frambära vår bön för kyrkan och för världens frälsning. Gudsfolket blir styrkt i tron genom att se att deras präster lever i bön och av bön. På så sätt knyts alla i församlingen, ja, i hela vårt stift samman i tillbedjan och överlåtelse åt Gud. Genom Andens smörjelse binds vi alla ihop till den sanna och fulla katolska enheten i Kristus.

Allt är inte bara frid och fröjd i livet som präst. Personliga prövningar och oro i församlingen, ja, allt det som kan göra livet besvärligt när vi lever tillsammans som människor kan också drabba oss i kyrkan. Tyvärr är vi inte alla så heliga. Det är då vi får lära oss att lita på Andens smörjelse som bär oss genom det svåra. Det är då troheten och äktheten i vår förening med Jesus sätts på prov. Det är då vi kan växa i tron, hopp och kärlek. Samtidigt är det viktigt att vi som präster stöder varandra och bär varandra. Det finns alltid en risk att någon hamnar lite utanför gemenskapen. Vi måste ha omsorg om varandra. En prästerlig medbroder behöver få höra av sina medbröder att han är uppskattad och efterlängtd. Vi måste också förmedla Andens glädjeolja och Jesu helande kärlek till varandra.

På Askonsdagen blev vi påminda om att allt i den värld där vi lever är förgängligt. Idag när vi firar denna liturgi blir vi påminda om att Jesus har sänt ut oss i denna förgängliga värld för att frambära ett glädjebud och ge hopp om evigt och oförgängligt liv. Jesus har besegrat syndens, dödens och intighetens makt på korset. Han har öppnat vägen till den eviga härligheten genom att uppstå för oss. Tack, kära medbröder, för att ni vill vittna om detta genom ert ödmjuka tjänande. Jesus vill använda er för att sprida trons hopp och uppståndelsens glädje.